

ΠΑΝΔΩΡΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συντάχται: Α. Ρ. ΓΑΓΚΑΒΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. κ.λ.

ΤΟΜΟΣ Α.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Θ'. ΙΟΥΛΙΟΣ 1850.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ο Αδθέντης του Μωρέως, (συνέχεια), υπό Α. Ρ. Γ. — Εισαγωγή εις την ιστορίαν της αναγεννήσεως του 'Ελληνικού έθνους, υπό Κ. Π. — Τί έστιν ελευθερία. (έκ του Περσικού) υπό Ν. Δ. — Ο νέος Βελλερεφόντης, υπό Ν. Δ. — 'Ελληνικόν 'Εκπαιδευτήριον εν 'Αθήναις — Ποίησις. — Διάφορα — Ριένζης, (συνέχεια), έκ του 'Αγγλικού, υπό Ν. Δ.

ΕΙΚΟΝΕΣ. Ναός Δερβισιδίων. — Το μακρόν πλοϊον του Σουλτάνου. — Καφεπωλεϊον Τουρκικόν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, παρά τοις Συντάχταις, και παρά τῷ Τυπογράφῳ Κ. Χρ. Δούκα.

ΕΝ ΤΗΙ ΔΟΠΗ: ΕΛΛΑΔΙ, παρά τοις ΚΚ. επιστάταις των ταχυδρομείων.

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, παρά τοις ΚΚ. Ελλ. προξένοις.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, παρά τῷ Κ. Γ. Σταυρίδη.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗΙ, παρά τῷ Κ. Ι. Μάγγη.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ δρ. 16, ελευθέρα Ταχυδρομικῶν.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ: γρόσια 80, ελευθέρα Ταχυδρομικῶν.

ΕΝ ΔΑΚΙΑ: Δίστηλα 3 1/2 δμ.

ΕΝ ΡΩΣΣΙΑΙ: Ρούβλ. άργ. 7, δμ.

ΕΝ ΤΗΙ ΙΟΝΙΩ: ΠΟΛΙΤΕΙΑ: Δίστ. 3, δμ.

ΑΔΔΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ Φράγκα 16. Τα Ταχυδρομικά εις βάρος των Συνδρομητῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΧΡ. ΑΝΑΣΤ. ΔΟΥΚΑ.

1850.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α .

Εἰς τὸ ἐξώφυλλον τῆς ἡ Πανδώρα θελεῖ ἀναγγέλλει πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενα βιβλία, ὧν ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν· προσέτι δὲ καὶ προτοχῆς τινος ἄξια ξένα βιβλία, τὰ ὁπωσδήποτε ἀφορῶντα τὴν ἀρχαίαν ἢ νέαν Ἑλλάδα.

Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ ἐξώφυλλον δεχεται νὰ καταχωρίζῃ καὶ πικτὸς εἶδους φιλολογικὰς ἀγγελίας, πρὸς 20 λεπτὰ τὴν γραμμὴν διὰ δημοσίευσιν εἰς ἓν μόνον φυλλάδιον, πρὸς 40 λ. δὲ διὰ τρεῖς ἀλλεπαλλήλους δημοσιεύσεις.

Ἡ ΤΟΥΡΚΟΜΑΧΟΣ ΕΛΛΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΕΠΙΚΟΝ Εἰς ἈΣΜΑΤΑ ΔΩΔΕΚΑ,

ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Σούτσου.

Τόμος πρῶτος, περιέχων ἄσματα τέσσαρα.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἰ. Ἀγγελοπούλου 1850.

Τιμᾶται δραχ. 6.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ὑπὸ Γ. Α. ΡΑΛΛΗ,

ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΝ Τῷ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΕΙῳ ΟΘΩΝΟΣ.

Τόμος Α' καὶ Β'.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς Τυπογραφίας Γ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ. 1848—1850.

Ἐκαστος τόμος τιμᾶται δρ. 8. διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς 7.

ΦΥΛΛ. 9

TOM A.

Η ΠΑΝΔΩΡΑ.

Ο ΑΓΘΕΝΗΣ ΤΟΥ ΜΩΡΕΩΣ.

Διήγημα υπό 'Α. Ρ. Ρ.

'Ιδε φυλλ. 8^ο.

ΚΕΦ. Ζ.

Ἡ αὐγή ἤρχιζε νὰ διαγελά, ὅταν ὁ 'Ραιμόνδος ἀ-
 νχώρησεν ἀπὸ τὴν Λακεδαίμονα· μετὰ δύο δὲ ὥρων
 πορείαν ἀπήντησε προπορευόμενον αὐτοῦ ποιμένα, ὅ-
 τις τῷ ἐφίλησε τὴν δεξιὰν εὐλαβῶς. Ὁ 'Ραιμόνδος,
 ἀναγνωρίσας τὸν Νόννον, τὸν εὐλόγησε μὲ τὴν χεῖρα,
 καὶ ἐτρέπη πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐνῶ ἐκεῖνος ἐτρέπετο πρὸς
 τὴν ἀριστερά. Μετὰ μίαν ὥραν ἀκόμη, φθὰς εἰς τὸ
 πρῶτον χωρίον, ἐμίσθωσεν ἵππον, ἐφ' οὗ ἀφίχθη εἰς
 Τόμος Α'.

Ποντικὸν ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ Νόννου, ὅστις καὶ
 αὐτὸς ἵππευσεν ἅμα ἐμακρύνθη ὅσον ἐπρεπε τῆς Λα-
 κεδαίμονος.

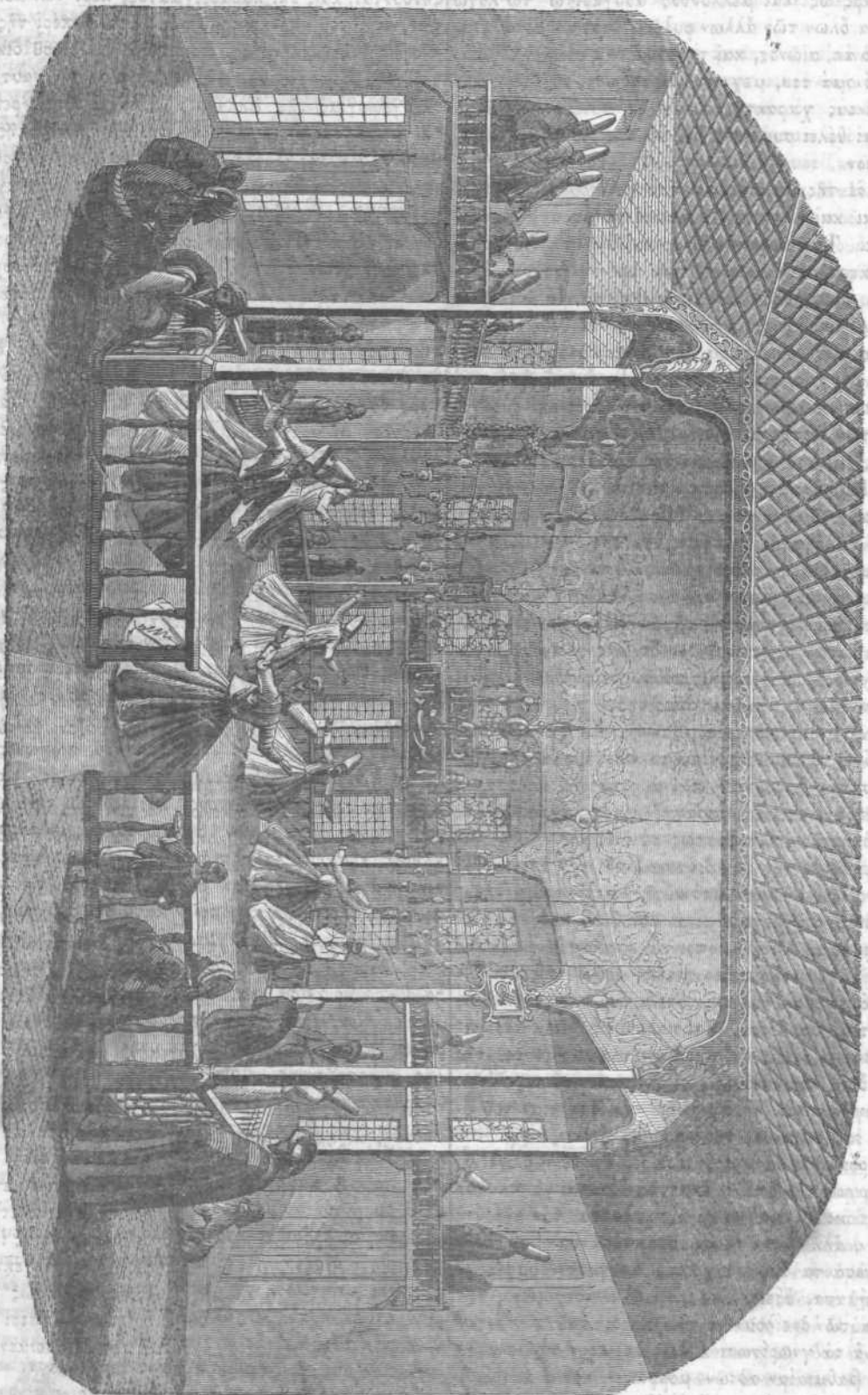
Ὁ διάπλους των, τοῦ Νόννου ὡς ναυλωτοῦ, τοῦ
 δὲ 'Ραιμόνδου ὡς ναύτου, ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Σι-
 κελίαν καὶ ἀπὸ Σικελίας εἰς Γαλλίαν, ὑπῆρξεν εὐτυ-
 χέστερος ἀκόμη καὶ ταχύτερος ἀπὸ τὴν πρώτην ὁδοι-
 πορίαν των. Ἄμα δὲ ἀφίχθησαν εἰς Μασσαλίαν, ὁ
 πλοίαρχος διένειμε τὸν μισθὸν εἰς τοὺς ναύτας. Ἄλ-
 λ' ὁ 'Ραιμόνδος ἀπήτησε τὸ διπλάσιον. Ὁ πλοίαρχος
 ἀντέστη, ὁ 'Ραιμόνδος ὠμίλησεν αὐθαδῶς, ὁ πλοίαρ-
 χος ὠργίσθη καὶ τὸν ἐδίωξεν. Ὅλιγας ἡμέρας μετὰ
 ταῦτα ὁ 'Ραιμόνδος ἐφθασεν εἰς Σαμπλίτην διὰ τῆς ὁ-
 δοῦ τῆς ἀγούσης ἐκ Παρισίων.

Ὅταν δὲ μετὰ τινος στιγμᾶς παρουσιάσθη εἰς
 τὸν 'Ροβέρτον Σαμπλίτην, ἦτον ὠχρὸς ὡς νεκρὸς, καὶ
 οἱ πόδες του ἔτρεμον.

— Ὁ 'Ραιμόνδος! εἶπεν ὁ 'Ροβέρτος, συστέλλων
 Φυλλ. 9

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

(Εκ τοῦ Περσικοῦ.)

Ναὸς Δαβιδῶν.

Γὰν δὲν ἦμεν Μωαμεθανὸς καὶ μάλιστα διδόντες κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα, αἰῶνα κυρίων πολιτικῶν αἰ-
δῶν ὁ κόσμος ἤβλεπεν ἀπορήσει, πῶς ἄνθρωπος ζῆν ἔρεσιων, αἰῶνα κατ' ἐξοχὴν ἐλευθερίας, ἐρωτᾷ τι

ἴστιν ἐλευθερία; Ἐγὼ ὅμως, φύσει περιέργος καὶ πολυπράγμων, φλεγόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μάθω τί ἐστὶν αὕτη ἡ ἐλευθερία, τῆς ὁποίας πολ-
λάκις ἤκουσα διακωδωνίζομενον τὸ ὄνομα, ἐσπού-
δασα, καὶ τοὶ ἐναντίον τῶν ἀπαγορευτέων τοῦ Κορα-
νίου, δεκαπέντε γλώσσας. Ἀνέγνω μετὰ πολλῆς
ἐπιστασίας τὸν Πλούταρχον καὶ τὸν Κικέρωνα, τὸν
Βολταῖρον καὶ τὸν Μακκουλώ, τὸν Φιλαγγέρην καὶ
τὸν Σλώτερον, ἐμελέτησα τὰ γινόμενα κατὰ τὰς
Ὀμοσπόνδους Πολιτείας, αἵτινες κρηπίς τῆς ἐλευ-
θερίας ἀποκαλοῦνται, ἀνῶρξα τὸ θησαυροφυλακτεῖον
τῆς πολυμαθείας μου, τὴν μνήμην μου, τὰ μυθι-
στορήματα, τὰς ἐπιφυλλίδας, τὰ δράματα, ἐφυλλο-
λόγησα τὰ λεξιὰ τοῦ Χαντσερῆ, τοῦ Βαρίνου, τοῦ
Λαβῶ, τῆς Κρούσκας καὶ τοῦ Βλακτιῶνος, κατεξέ-
σχισα τὴν μυριόβιβλον τοῦ Καντοῦ, καὶ ὅμως οὐδὲ
βῆμα ἐπροχώρησα· ἔμαθον μόνον ὅτι εἶναι μία λέ-
ξις, ποτὲ μὲν ἐκ τριῶν, ποτὲ δὲ ἐκ δύο, ποτὲ δὲ
ἐκ τεσσάρων καὶ πέντε συλλαβῶν συγχειμένη, κατὰ
τὴν γλῶσσαν, ὅτι εἶναι μεγάλου κρότου πρόξενος,
ἤχος περιβοῦθῶν ὡς σάλπιγξ, κυμβάλου ἀλαλαγ-
μός, βοῆ κέρατος, σημαία κυμαινομένη ἐν θυέλλαις
καὶ τρικυμίαις, ἀστραπὴ διαλάμπουσα ὑπὸ τὸ οὐρά-
νιον ταξόν. Ὁμολογῶ ὅτι ἔβλεπα αἱ εἰκόνες κα-
τεγοήτευσαν τὴν ἀσιανὴν φαντασίαν μου, ἀλλὰ δὲν
ἐρώτησαν καὶ τὸν νοῦν μου. Τὸ τετράγραμμα τῶν μά-
γων εἶναι βεβαίως ὀλιγώτερον μυστηριώδες, ἂν καὶ
οὐδ' ἡμέρα παρέρχεται εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ
κόσμου, χωρὶς νὰ προσεβῆ μυριάκις ἡ λέξις αὕτη
μὲ ἔμφρατιν.

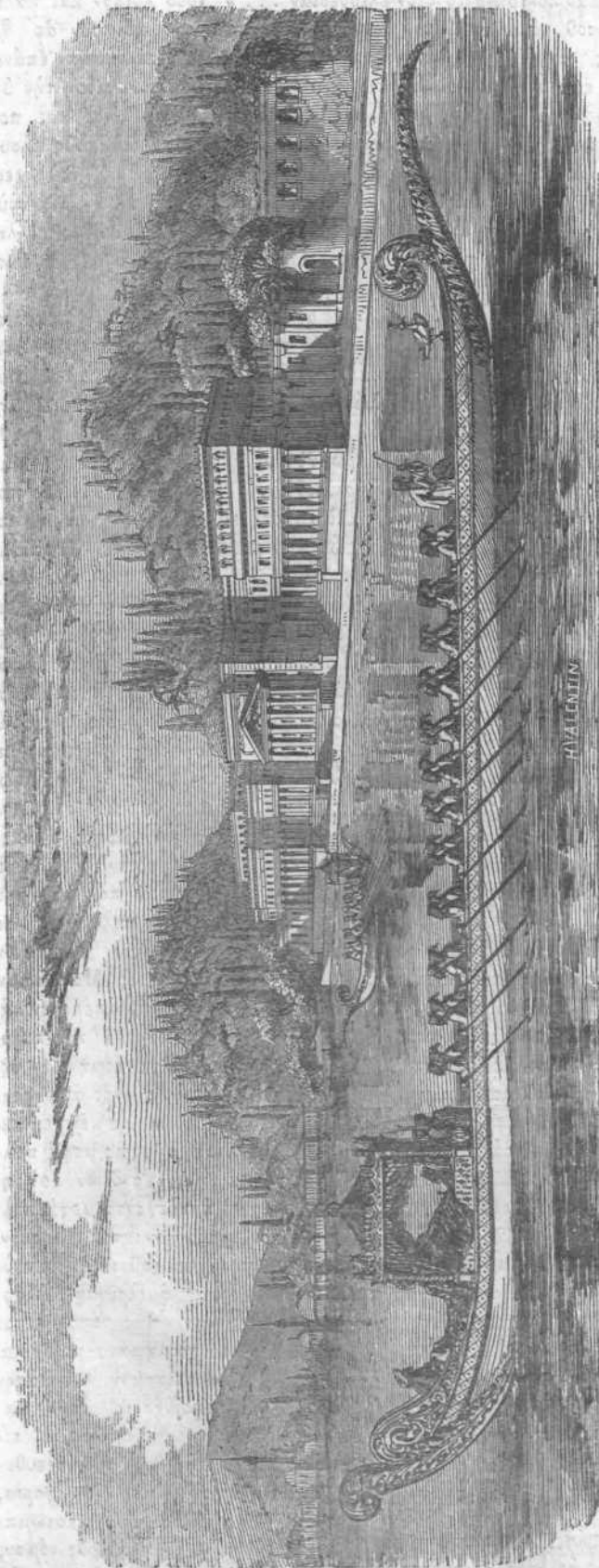
Ἐκ τῶν βιβλίων λοιπὸν ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ ἐξά-
ξω πληροφορίαν ἱκανὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν περιέρ-
γησάν μου.

Ἄλλ' ἴσα ἴσα διὰ τοῦτο ἡ ἐπιθυμία μου ἐγένετο
ἡμέρα τῆ ἡμέρα φλογερωτέρα· καὶ ὁσάκις εἰσερχόμην
εἰς τὸν Τεκὲν διὰ νὰ ὑμνήσω τὸν Θεὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῶ, ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ, ὁ νοῦς μου, τὸ ἐξο-
μολογοῦμαι παρῆρητῆ, καὶ ἁμαρτία ἐξομολογουμένη
οὐκ ἐστὶν ἁμαρτία, δὲν ἀνυψοῦτο εἰς τὸν Κτίστην τοῦ
κόσμου ἢ τὸν προφήτην του, ἀλλ' ἐκυλιέτο εἰς τῆς
ἐλευθερίας τὰ καταγώγια. Ἐνῶ μίαν τῶν ἡμερῶν,
περιβληθεὶς τὸν πλατὺν καὶ λευκὸν μανδύαν μου, πε-
ριστροφόμεν ἄκροποδητὴ ῥυθμιζῶν τὰ ὑπόπτερα
βηματὰ μου κατὰ τοὺς μελωδικοὺς τόνους τοῦ ἐναρ-
μονίου κελου, ποτὲ μὲν ἔγων ἐσταυρωμένος τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ τοῦ στήθους, ποτὲ δὲ ἐκτείνων δριζοντεῖως
καὶ ἀνυψῶν αὐτάς, ἤκουσα τινα ξένον, ἐξ ἐκείνων οἱ
τινες ἐργόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸν Τεκὲν μειδίωσι
διὰ τὰς περιστροφὰς μας, ὡς ἂν ἦσαν αἱ ἰδικαὶ των
τελεταὶ ὀλιγώτερον ἄξια γέλωτος, λέγοντα πρὸς
ἄλλον γείτονά του γαλλιστὶ· « συγχώρητέ με νὰ
λάβω τὴν ἐλευθερίαν νὰ σὲ ζητήσω ὀλίγον ταμ-
θάκον. » Ὡ! εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, ἤρριστα νὰ ἐννοῶ
τί ἐστὶν ἐλευθερία; ἐλευθερία εἶναι... Ἀλλὰ δευτέρα
φωνὴ γυναικεῖα ὑπολαβοῦσα εἶπεν ἐπίσης, γαλλιστὶ
ἄλλ' ἀποτόμως, πρὸς τινα πολυστρενον συμπεριζῶ-
μενον πλησίον ὠραίας τινὸς κυρίας διὰ νὰ ἴδῃ, ὡς
ἔλεγε, καλῆτερον τὸν χορὸν μας, « Κύριε, λαμβάνεις

ὑπὲρ τὸ δέον ἐλευθερίαν... » Ἴδου λοιπὸν καὶ πάλιν
ὁ νοῦς μου, κυλινδούμενος εἰς τὴν ἄβυσσον ἀφ' ἧς
ἤγγιζε νὰ ἐκβῆ, καὶ πάλιν σκότος ἐπικείμενον ἐπάνω
αὐτῆς! Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τούτων συνέλαβον τὴν ὑ-
ποψίαν, μὴ ἡ πολὺκροτος ἐλευθερία εἶναι καὶ πολυ-
στήμαντος, ἄλλην σημασίαν ἔχουσα διὰ τοὺς πλου-
σίους, ἄλλην διὰ τοὺς πένητας, ἄλλην διὰ τοὺς χει-
ρῶνακτας, ἄλλην διὰ τοὺς ἀναλωτὰς, ἄλλην διὰ τοὺς
ἐφημεριδογράφους, ἄλλην διὰ τοὺς κυβερνήτας, ἄλλην
διὰ τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς, ὅταν δὲν εἶναι
πρέσβεις καὶ ὑπουργοὶ, καὶ ἄλλην ἀφοῦ γίνωσι!

Καὶ ὅμως ἔβλεπα αἱ ἀντιφάσεις καὶ αἱ δυσκολαὶ
αὐταὶ ἐπηύξαν τὴν ἐπιθυμίαν μου. Μεταξὺ τῶν
πολλῶν διδασκάλων, οἵτινες μ' ἐδίδαξαν κατὰ και-
ροὺς ξένας γλώσσας, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐσεβόμην
πλεῖστον ἦτόν τις Γάλλος, ὅστις εἶχε περιηγηθῆ
πολλὰ τῆς Εὐρώπης μέρη, μελετήσει τὰ πολιτικὰ
τυστήματα, παρευρεθῆ εἰς τρεῖς τῆς πατρίδος του
ἐπαναστάσεις, καὶ ἀποκτήσει τοιαύτας γνώσεις τοῦ
πρακτικοῦ βίου, ὥστε ἡ διασημότερα τῶν Παρισίων
ἐφημερίς, μισθόνουσα αὐτὸν ἀδρῶς, τὸν εἶχεν ἀν-
ταποκριτὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τοῦτον λοι-
πὸν κατέφυγον, ζητῶν νοθεσίαν καὶ διασάφισιν τῆς
ἀπορίας μου. Μὲ ὄλην του τὴν σοφίαν ὁ δημοσιογράφος
τῆς Λουκοτείας δὲν κατώρθωσε ν' ἀπαντήσῃ
εὐκρινῶς εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐρωτήσεις μου, ἀλλὰ
μ' ἐτυμβούλευτε, μετὰ μακρὰς συζητήσεις, νὰ πε-
ριέλθω μόνος μου ἐπὶ τούτῳ τὴν Εὐρώπην, ἀρχίζων
πρῶτον ἀπὸ τῆν Γαλλίαν. Ὁμολογῶ ὅτι ἡ συμβουλή
του μὲ ὑπερήρξεν· ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ἤλλαξα
τὴν ἐνδυμασίαν μου, ἐφόρεσα εὐρωπαϊκὴν, καὶ χωρὶς
νὰ βιασθῶ νὰ ψάλλω τὰ ἐπικήδεα τοῦ πάγωνός μου,
ἐπειδὴ ἡ θεὰ τῶν γενειᾶδων δὲν ῥίπτει πλέον εἰς λει-
ποθυμίας τῆς εὐερεθίστους κυρίας τῶν Παρισίων,
ἐπέβην εἰς ἀτμόπλοιον ἀναχωροῦν εἰς Μασσαλίαν,
πλήρης ἐλπίδων καὶ χαρᾶς, διότι, ἐνῶ ἀπέπλεον, ἀ-
πῆνητιστα τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τοῦ μακροῦ καὶ πολυ-
σχάλμου πλοίου του τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἐρμησίαν τῆς
μάμμης μου, ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ὡς οἰωνὸς ἄριστος.

Φθάσας εἰς Παρισίους ἐσπευτα νὰ ἐγχειρίσω
τὰ συγγραμμά μου, καὶ νὰ λάβω σχέσεις μετὰ πολ-
λῶν ἐκ τῶν γνωστοτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ δη-
μοσιογράφων. Οἱ Γάλλοι μὲ ὑπεδέχοντο μετὰ πολ-
λῆς φιλοφροσύνης, θαυμάζοντες μάλιστα Τούρκον,
(παρατηρητέον ὅτι οἱ Φράγχοι θεωροῦσιν ἡμᾶς τοὺς
Τούρκους ὡς ἄλλης φύσεως ὄντα), ὁμιλοῦντα μὲ ἀρ-
κετὴν εὐκολίαν τὴν γλῶσσάν των. Εἰς τόπον ὅπου
βλαστάνουσι καθημερινῶς τόσα τυτήματα πολιτικὰ,
ὅπου συζητοῦνται μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν καὶ τόσῃ
εὐφύαν αἱ δοξασταὶ καὶ αἱ πεποιθῆτες, ὅπου κα-
τηργήθη ἡ Μοναρχία καὶ ἀνεπληρώθη δι' ἄλλου εἶ-
δους κυβερνήσεως, σύμβολον ἐχούσης τὴν ἐλευθε-
ρίαν καὶ τὴν ἰσότητά, ὅπου ἡ πάνδημος ψηφοφορία,
θεωρηθεῖσα ὡς ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῶν δικαιωμά-
των τῶν πολιτῶν, καθιερώθη διὰ θεμελιώδους νόμου,
καὶ ἐνεχαρτήθη διὰ γαρχακτῶν ἀναξαιλείπτων, ὡς
αἱ δέκα τοῦ Μωυσῆως ἐντολαί, εἰς πλάκας ἀίδιους,
εἶναι ἀδύνατον, ἐστοχάσθην, νὰ μὴ μορφώσω ἴδαν

καθρόν προί της ελευθερίας. Είς μάτην δ' επέβη
της Γουβερνίας, άνθρωπος φρόνιμος και πολύπειρος.

γελών όσάνκις τόν άνέφερον περί της επιθυμίας μου, έπροσπάθει να με πείσει, ότι εύκολώτερον θά εύρισκον οί Φράγκοι την πηγήν του άθανάτου νερού, ή τή βουνά της σελίνης τά συνορεύοντα πέτραν του Γουμπουκτου με τον πλανήτη μας, παρά εγώ την λύσιν του ζητήματος, δι' ό άπεράσινα να εγκαταλείψω τους νοργιλέδας και τους σφαδάς μου ούδέ άκρόασην έδον εις τους λόγους του. Οί Γάλλοι να μη γνωρίζωσι την ελευθερίαν! βλασφημία! Και όμως, συσταίνομαι να τ' όμολογήσω, θελήσας, μετ' άπειρους συνδιαλέξεις μετ' αυτών, να ανακεφαλαιώσω και συναρμολογήσω τās ιδέας μου, εύρηκα ότι ήσαν πολύ πλέον συγκεχυμένη ή πρότερον. Οί μόν μ' έβίβαιον, ότι αλήθεια: ελευθερία είναι τό να μη έχη τις κτήματα ίδια άλλα κοινά μεθ' όλων των άλλων, και άς μη έκοπίασε διόλου αυτός ο ίδιος να τ' αποκτή η. Η αλήθεια, ή ελευθερία αυτή δέν με δυσχερέστησεν' έξ εναντίας ένόησα κατά βάθος την δύναμιν της, καθόσον ώς δερβίσης έξ επαγγέλματος άκηρός και άσπονος του κόπου έχθρός, με ήρεσκε ν' απολαύω άκωλύτως των ξένων κτημάτων, κινήων τε και άκινήτων, άψύχων τε και έμφύχων. Άλλά, πιστός εις την άνέκαθεν έπικρατούσαν τάξιν, επεθύμουν να γίνη εις τον γενικόν τουτον κανόνα και μία, μικροτάτη, εξαίρεσις: δηλαδή, παρεδεχόμεν μόν έξ της ψυχής και καρδιάς τό να καρπώμαι εγώ άδιακρίτως την περιουσίαν των άλλων, δέν συγκατένευον όμως επ' ούδενι λόγω τό να κροπώνται οί άλλοι την ιδική μου. Καθόσον όμως έμυρίσθη, φαίνεται ότι τοιαύτη ήτον και των φίλων καθηγητών μου ή γνώμη' άλλ' όλιγώτερον ειλικρινέστεροί μου, την έκρυπτον επί σκοπώ του να την φανερώσωσι άμα έπραματοποιείτο τό σχέδιόν των.

Κατ' άλλους δε ελευθερία ήτον τό να τρέφονται οί εργάτοι και μάλιστα οί μοχθηροί από τό δημόσιον ταμείον, ως παλαι οί κρηνης του Βυζαντίου, από τās τραπέζας των 366 μοναστηρίων, να δανείζονται χρήματα απόκος διά να μη επιστρέψωσι ούδ' αυτά τά κεφάλαια ποτέ, και να γεμίζωσι τά βαλάντια των κενόνοντες τά των άλλων. Μετά πολλής επιστασίας έμελέτησα και την δευτέραν ταύτην ελευθερίαν, και επί τέλους επείσθη, ότι οί όπαδοί αυτής δέν εζήτουν μόν αναφανδόν ως οί πρώτοι τον άναδασμόν και την σεισάχθειαν, περιεκάλυπτον όμως με σιμνότερον μά-

Τό μακρόν του Σουλτάνου Αλίου.

ύων ύποκρισίας, ως τό βάσανο τά βακη των μοναχών, τα αυτά αίσχη, την ίδιαν άκολασίαν.

Και πού ν' άπαριθμήσω τās άλλας έρημησίας όσας μ' έπεδαψίλευσαν οί διατώται της πολυμόρφου έλευθερίας; Πλήρης άγανακτήσεως και άηδίας, άλλ' άκματος εξεστατικής, άπεράσινα να παρασταθώ εις τινας συνεδριάσεις της έθνικής συνέλευσεως, ν' ακούσω τους Δημοσθένεις της Γαλλίας, και να φωτισθώ από τās φιλελευθερούς δημηγορίας των άνδρών, όχι της θεωρίας, άλλ' εκείνων οίτινες, κατατρυφάντες ο λοκληρον τον βίον εις την πράξιν και των δημοσίων την διαχείρισιν, υπερασπιζονται συνασπισμένοι, βάν και άνήκοντες εις αντίθετους πολιτικός μερίδας, την ελευθερίαν. Είχον την πεποίθησιν ότι αι άπορίαι μου θά έλθοντο τέλος πάντων, διότι, κατά τό κοινωτάτον δόγμα, εκ της συζητήσεως προκύπτει άναιμωσθήτης ή αλήθεια' ήσυχία λοιπόν να συζητώ εις τό βουλευτήριον, και ν' ακροώμαι κεχηγνός, χωρίς να με λανθάη ουδ' ή έλαχίστη λέξις. Πιστευσατέ με, κύριοι αναγνώσταί, ότι εύκολώτερον θά ενόσουν τās γνώστας εκείνων, οίτινες έκτίζον τον πύργον της Βυβλικώνος, παρά τās συζητήσεις της συνέλευσεως. Μαγευτικοί ήσαν οί λογοί των ρητόρων' ή εύγλωττία των, όσον ενδέχεται επαγωγός, συνετάρασεν εκ βαθρων την καρδίαν μου' αλλά τό πράγμα!... Υπομνήσασθε τις, περιώνυμος παλαι διά την σταθερότητα των αρχών του και τās φιλελευθερά φρονήματά του, κατηγορείτο, ότι, ενώ πρό μικρού, άπλοώς ών βουλευτής έκεραυνοβόλοι κατά του στρατιωτικού νόμου, σήμεραν, αντίσάσκων προς έαυτόν, τον ετύστησεν εις δεκαπέντε πολεις της Γαλλίας' ότι, ενώ άλλοτε έστιγματίζε την καταδωσιν του τύπου, σήμεραν τον κατεδωκε μέχρι μανίας' ότι, ενώ πρότερον έσχιζε τα ίματιά του ύπέρ των κοινών όμηγύσεων και συμποσίων, εις βαθμόν, ώστε και τον θρόνον να καταστρέψη και της πατρίδος του τά θεμέλια να κλονήσθ, σήμεραν κατέστειλεν αυτά δι' όλων των μέτων της εξουσίας. Και μη νομίσετε, κύριοί μου, ότι αι κατηγορίαι αύται ήσαν επιπόλαιοι, λόγοι φιλοί, έξ εναντίας έφέροντο προς μαρτυρίαν αύται του ίδιου αι διακαείς και πατριωτικά άγορεύσεις, αυτά τά φιλελευθερά του συγγράμματα!

Άλλοι έκρήρτον ότι ή ελευθερία της Γαλλίας συναπεδήμισε με τον Δουκα της Βουρδιγαλλης, άλλοι, μέλη πρό μικρού άντιδυναστικής πολιτεύσεως, έπεσόντων σήμεραν τον ύπ' αυτών φυγαδευθέντα βασιλέα, άλλοι με ζήλον ένθερμον και θεοσεβή, με την Ιερεμίου και χειρονομίας Σαμουήλ, έβρίπτον τās άπίδας των, άπληρούντο όλον τον παρελθόντα βίον των, και εν μετανοία και εξομολογήσει πύχοντο να επαναληφθή εντός της πατρίδος των ή κατά της Ρωμαϊκής δημοκρατίας έκστρατεία, άλλοι επέμενον, ότι την γενικήν ψηφοφορίαν, θεσπισθείσαν από αυτό τό σύνταγμα, δέν ήδόνάτο να περιορίσθ ή συνέλευσις, άλλοι διετρυχίζοντο τό εναντίον, και άλλοι άλλως ήρμήνευον την ελευθερίαν!

Τί λοιπόν εδυνάμην, τί έπρεπε να συμπεράνω έξ τών τούτων των αντιφάσεων; Τό κατ' έμέ, εν και

μόνον συμπεράσμα εξήγετο, λογικόν, αναπόδραστον' ότι ή ελευθερία της Γαλλίας συγκροτείται εκ υνριων στοιχείων, των όποιων ή πρός άλληλα σύγκρουσις είναι θορυβώδης, σκανδαλώδης, αναπόφευκτος, αωνία. Εν τοιαύτη πεποιθήσει άπέσπασα να εγκαταλείψω την γην εκείνη, και να ζητήσω εις άλλα ήκρατη, τι δέν εύρον εις Παρισίους. Όταν, αποχαρετίζων ένα των φίλων μου, τον είπον, ότι μάταιοι υπήσαν οίλοι οί κόποι μου, α' Έ! κύριοι, με άπεκρίθη, ο Μπαράτ μόνος ένόησε τί έστιν ελευθερία. Κ' εγώ δ' άνόητος εταύτιζον έως τότε την ιδέαν του Μπαράτ με την ιδέαν της σφαγής, της αλογίας, της μανίας! Έβλεπον κρουνοūs αίματος καταποτίζοντάς τό άγγάμα του Έλβετου ίατρού, και μ' έφαινετο ότι τό να αναζητήσω την σημασίαν της ελευθερίας εν τώ μέσω των δογμάτων άνδρός τιμωρήσαντος διά της λαμητόμου την σκέψιν, τό βλεμμα, τό νεύμα, ήτον προάδουρον μέσον ανακαλύψεως!

Μετέβην λοιπόν εις την Ισπανίαν. Την Ισπανίαν θεώρησα άλλοτε ως πατρίδα του δεσποτισμού, όπου δέν ήκούστο ουδ' αυτή ή λέξις ελευθερία ιδίαι, όταν ήείλησαν να επιβάλωσιν εις αυτήν σύνταγμα, εθνικήν άντιπροσωπίαν και όρκωτός, ο βάρβαρος και προσκεκολλημένος εις τās πατροπαραδοτά λαός της, έννοήσας ότι όλα τά κατά μίμησιν γινόμενα είναι και άθλια και επιβλαβή, δέν έβράδυνε να λακτίσθ την παρωδίαν. Αργότερον όμως, όταν ο ίδιος αυτός λαός παρεδέχθη, και μάλιστα έτι πλέον φιλελευθερούς, τās θερμοθετικές εκείνας, ύπέθεσα φυσικώς ότι δέν θά υπεβάλλετο εις αυτάς, εάν δέν ήσθάνετο ότι ανεπτόγη, ότι απέβαλε την παλαιαν του άνικανότητα. Άλλά' δέν έχρησάθη πολυς καιρός διά να πεισθώ ότι ή ύπόθεσις μου ήτον έστραμμένη' τον εύρηκα άπαράλλακτον ως και πρότερον, γονυκλιτόντα ενώπιον των άγιων λεψάνων του, συγχάζοντα εις τās μοναστήρια, κρούοντα την κιθάραν, λατρεύοντα μάλλον τους άγιους ή τον Θεόν, και τραγουόντα ευθύμως τον λευκοτάτον άρτον του και τους γλυκυτάτους καρπούς των άχρών του. Οί άγωγιαται της Ισπανίας, γελώντες, χαιρόντες, ερωτόληπτοι, θεοδραβείς, τραγωδούντες την σαρδύλλαν, και εξαπλούμενοι ύπό την σκιάν δένδρων άειθαλών, χορεύοντες τον γανδάρον, θαυμάζοντες τās ταυρομαχίας, χειροκροτούντες τους ταυροκτόνους, και άγνοούντες εν ύπάρχη Κυβέρνησις, ίδού ό αλήθης πολιτικός γαρυκτήρ της. Ευτυχή της Ισπανίας λαέ! εάν δέν έμαθον εν τώ μέσω σου τί έστιν ελευθερία, διότι δέν την έμαθές ποτε ούδέ σύ ο ίδιος, σ' εζήλευσα όμως προτιμώντα τό σιγαρόν σου από τās έσημερίδας, τās επιθεωρήσεις και τās αποθήκας των ώρεσίμων γνώσεων' αλλά και σ' ελεεινολόγησα ταυτοχρόνως, διότι ύποταχθείς εις τό ιδιοτελές, και βασιδιοργον, και ψευδοφιλελευθερον πνεύμα κενωδώνων τινών, ήλλαξες την πραγματικήν σου ελευθερίαν με την ταραχποσίον, την άτελή, την πολυδάπανον, την δύσπεπτον, την μισόγειον, την ουδόλωσ άνεκτικήν ελευθερίαν την όποία έπέβαλον εις τον τράχηλόν των και οί προσέληνοι γέροντες της πατρίδος μου!

ρεϊθε υπό μυρίων λοιμοκαθαρτηρίων ἐναντίον τῆς χολορβοϊας καὶ τῆς πανώλους, καὶ ἀδιαφορεῖτε διὰ τὸ πολὺ δεινότερον ἥθικόν μόλυσμα, τὸ ὁποῖον θὰ διαδύωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν σας οἱ διακόσιοι ἐκείνοι φυλακισμένοι, ὅταν ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς;

Ἐπὶ τῶν δύο ἀτμόπλοιῶν ἐρῶν ἐπέβη ἀλληλοδιαδόχως διὰ ν' ἀπέλθω εἰς Ἀθήνας, ἴδον σιγῆς ἐπιβατῶν, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι ἦσαν, ὡς ἔμαθον, βουλευταὶ, γερουσιασταὶ, καὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας, φέροντες ὅλοι σχεδὸν τὸ ἐθνικὸν ἐνδομυκτὸν νοσήματιν. Καθήμενος εἰς γωνίαν, καὶ ἐξηγιῶν τὸ πνευματικὸν ἦθος, τὸ ἰλαρὸν πρόσωπον, τοὺς εὐεθεῖς χαρακτήρας, τὴν ζωηρὰν συμπεριφορὰν αὐτῶν, ἐθαύμαζον βλέπων τὴν ἐλευθερίαν τῆς πρὸς ἀλλήλους διαγωγῆς, καὶ ἀκούων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ στόματος.

Ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, δημοῖοι ὑπηρεταὶ καὶ μὴ, ἐπέκρινον μ' εὐστροφίαν γλώσσης ἀξιολύμαστον τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ αὐτοῦ πολλακτικῶς τοῦ ἀνευθύνου βασιλέως των, καὶ ἄλλοι μὲν τὰς εἶπεγον, ἄλλοι δὲ τὰς ὑπερασπίζοντο, ἄλλοι ἐξεθεῖαζον τὰ προτερήματα τούτου ἢ ἐκείνου, ἄλλοι τὰ ἐμυκτήριζον, ὅλοι ὁμως μ' ἐράνησαν ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ ἀναεῶσι μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἀνωτέρας πολιτικῆς βαθμίδος, καὶ ἂν ἐστεροῦντο ἀκόμη καὶ τῶν στοιχειωδῶν ἐκείνων γνώσεων τὰς ὁποίας ἐξήτει ὁ πρόγονος αὐτῶν Σωκράτης ἀπὸ τὸν Γλαύκιονα. Κάμιαν, τὴν ἐλαχίστην ἐνδείξιν σεβασμοῦ τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνωτέρου, τοῦ νεωτέρου πρὸς τὸν πρεσβύτερου, δὲν παρετήρησα: ὅλοι ἐπολιτεύοντο, ὠμίλου, ἐγειρονόμοι καὶ ἐγέλων ἐξ ἴσου: ὅλοι ἐφαίνοντο ἰσοθάβιοι, ἰσάξιοι, ὁμήλικες, καὶ τὰς αὐτὰς ἀπονεμόντες ἢ δυνάμενοι ν' ἀπονεύωσι δημοφελεῖς ὑπηρεσίας. Ἡ περίεργος αὐτῆ ἰσότης μου ἔφερεν ἀμέσως κατὰ νοῦν τὸν Ἀδουβέκερ καὶ τὸν Πλούταρχον, καὶ εἶπον χλευάζων τὴν παγυλὴν ἀμαθειαν τοῦ Φαλμεράγερ, ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἴωνες εἶναι ἀναντιρρήτως ἀληθεστατοὶ, νομιμότατοι, καὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπόγονοι τῶν ἐπὶ Σωκράτους, καὶ Ἀριστείδους, καὶ Φωκίανος Ἑλλήνων.

Εἰς Ἀθήνας ἀνέγνων πολλὰς ἐφημερίδας, καὶ ἀνεμίχθην μετὰ πολλῶν ξένων καὶ ἐνταπίων. Καθίστον ἐπιπροσφρήθην, εἰς τὴν Ἰωνίαν μεταρτυθεύθησαν ἐτῆς διὰ Συνταγματῶν κυβερνωμένης Εὐρώπης, ὅλοι οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ ἀντιπροσωπεῖα ἀστυκὴ καὶ πολιτικὴ, οὐστήμα ὀρκωτικόν, ἐλευθερατυπία, ψηφοφορία σχεδὸν γενικὴ, καὶ εὐθὺς τῶν ἀρχόντων: ἄλλ' ἤμην περίεργος νὰ μάθω εἴν ἢ μεταρτυθεύσις αὐτῆ καὶ εὐδοκίμησε: διότι ἐνθυμούμην ὅτι κατὰ τὴν νεαράν μου ἡλικίαν, ὁ πατήρ μου, μετακομίνας εἰς Κωνσταντινούπολιν σπάνια τινὰ τῆς Ἀραβίας θένδρα, τὰ ἐφυτεύουεν εἰς τὸν κήπὸν του: ἄλλ' ἐνὼ κατ' ἀρχὰς τὰ θένδρα ταῦτα ἐφαίνοντο θαύλοντα, ἤρχισαν αἰφνης νὰ μακραίνωνται, καὶ ὁ θάνατος ἐπῆλθε μετ' ὀλίγον ἀδυσώπητος. Ὁ πατήρ μου, ὅστις ὦν πλούσιος ἐπανάλαβε πολλακτικῶς καὶ πάντοτε ἐπὶ ματαίᾳ, τὴν μετακόμισιν καὶ τὴν φυτεῖαν τῶν Ἀραβικῶν του θένδρων, εὐρίσκατο εἰς μεγίστην ἀμνησίαν, ὅτε βοτανικὸς τις πολὺπειρος, ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ταχέως ταύτης πα-

ρακμῆς, ἀπεκρίθη ἔτι τὸ αἴτιον αὐτῆς δὲν ἦτον μόνον τὸ κλίμα, ἀλλὰ κυρίως οἱ κηπουροὶ αὐτοὶ, οἵτινες ἦσαν ἀμαθεῖς, μοχθηροὶ, καὶ ἐπίβουλοι: καὶ ὅτι τὰ ξένα ἐκεῖνα θένδρα ἦτον ἀδύνατον νὰ τελεσφορήσωσιν, ἐνὸς δὲν ἀπεφάσιζε νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐπιστασίαν αὐτῶν εἰς ἄλλους κηπουροὺς εἰδότες, πόσον καὶ πότε πρέπει νὰ τὰ καλλιεργῶσι, πόσον καὶ πότε νὰ τὰ ποτίζωσι, πόσον καὶ πότε νὰ τὰ λιπαίνωσι, καὶ μὴ ἔχοντας, ὡς οἱ πρῶτοι, τὴν ἀπυνειδησίαν νὰ τὰ ξηραίνωσι διὰ τὰ πωλῶσι συμφερέτερον τοὺς καρποὺς τῶν ἰδικῶν των, καὶ νὰ γυμνῶσι τοὺς ἀγοραστάς.

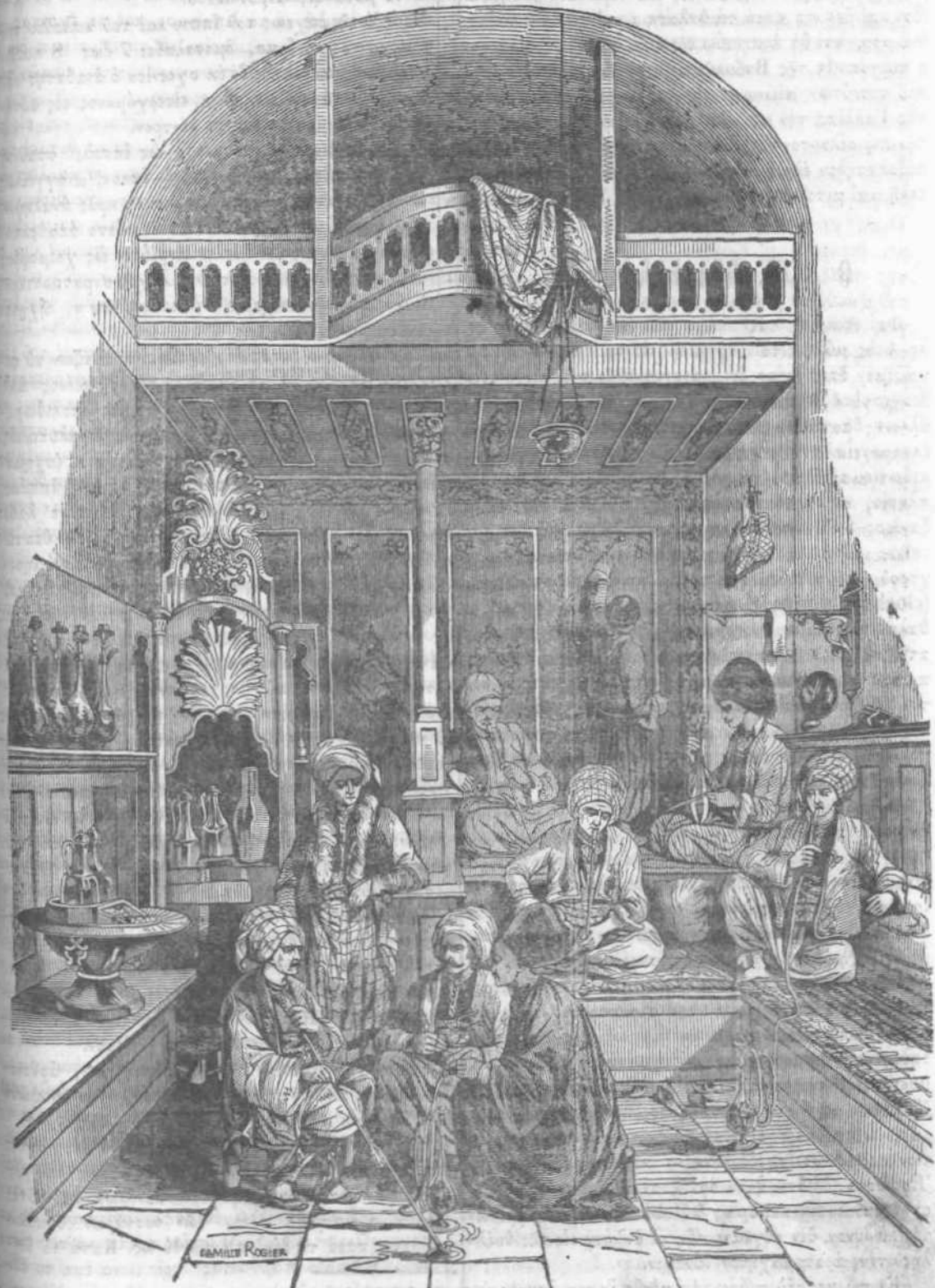
Φαίνεται ὅτι τοιοῦτόν τι συνέβαινε καὶ εἰς τὴν Ἰωνίαν: οἱ μεταρτυθεύθεντες Εὐρωπαϊκοὶ θεσμοὶ ἐμαραίνοντο καὶ παρήκμαζον, διότι, ἀντὶ νὰ καλλιεργῶνται ὑπὸ ἀντιπροσωπίων ἐκλεγόμενων ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ ἔθνους καὶ ὑπουργῶν εὐτανευδῆτων καὶ ἱκανῶν, διεφείροντο ὑπὸ βουλευτῶν ἀναγορευομένων διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ δόλου, καὶ ὑπὸ δημοσίων ὑπηρετῶν βαναύσων καὶ κακεντρεχῶν: διότι, οἱ ὀρκατοὶ, ψοφοδεεῖς, ἀμαθεῖς καὶ κόλακες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐνέδιδον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δυνατῶν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἴδιου συμφέροντος: διότι ὁ τύπος, σπληνιτικῶν ἀδικητικῶς τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀδικητικῶς καταρροῦόμενος, ἠναγκάζετο πολλακτικῶς ν' ἀκολασταίη, καὶ διότι οἱ ὑπουργοὶ, παρανομοῦντες, ἐπιβουλεύοντο, κλέπτοντες, δὲν ἐκατέστησαν ποτε εἰς τὸ νὰ δώσωσι εὐθύναν. Καὶ ἡ κατάστασις αὕτη τὴν ὅποιαν ὀνομάζουσιν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἰωνίαν, κατεκτήθη δι' ἀναστατώσεων καὶ αἱμάτων!

Περίεργος, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, ἐλευθερία Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀνέχεται ταῦτα πάντα, ὅπου ὁ εἰς ἀρπαξίαν τοῦ ἄλλου τὰ δικαιώματα, ὅπου ἡ τάξις ἀποταρακίζεται καὶ περιθαλάπεται ἢ ἀταξία, ὅπου ἡ ληστεία ἐπικρατεῖ, ὅπου οἱ κυβερνωτῆρες ἐτραχηλιζόμενοι, βιάζονται πολλακτικῶς καὶ τοὺς προνομιωτέρους τῶν κυβερνωμένων νὰ ἐτραχηλιζῶνται, ὅπου οἱ ἀδελφοὶ διαχωρισμένοι εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα ἀποχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων, εἰν ἔποιοι νὰ πράξωσιν ἀλλήλους, ὡς καὶ τὰ ἑτερόχρωα τμήματα τοῦ βυζαντινοῦ ἰπποδρομίου, ὅπου καὶ ἀρχόντες καὶ ἀρχόμενοι, καὶ φορολογουῦντες καὶ φορολογούμενοι, συναικλῶνται τίς νὰ σκάψῃ βαθύτερον τὸ ὑποκάτω τῆς πατρίδος αὐτῶν βάρανθρον, καὶ ὅπου ἐποσοῦσιν οὐ συστέλλονται, καὶ ἀρχόντες καὶ ἀρχόμενοι, καὶ φορολογουῦντες καὶ φορολογούμενοι, νὰ καταδικνύωσι τὸ βάρανθρον τοῦτο, καὶ νὰ συνομολογῶσιν ἀναληθεῖς ὅτι ἐγγίξει νὰ καταποντισθῇ αὐτάνδρος ἢ πατρίς των!

Διατί λοιπὸν, ἡσάθηα πολλοὺς τῶν γνωρίμων μου, ἀρῶ ὅλοι ὁμολογεῖτε τὸν κίνδυνον, δὲν συνεννεύετε τοὺς ἀγῶνάς σας διὰ νὰ σωθῆτε ἀπὸ αὐτόν; Ἡκουσα πολλὰς καὶ περίεργους ἀποκρίσεις ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω μίαν λογίου τινος καθηγητοῦ, νομιζῶ, τοῦ Πανεπιστημίου, ἔχουσαν νοσηρὰ ἀπορρήγματος, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐφρόντιτε νὰ μὲ εἴπει, ἐφῆθη ἀπὸ καποῖόν τινὰ Κοραῆν, λογιώτατον ὡς καὶ αὐτός: «ὡς ἀξίωμα γεωμετρίας πρέπει νὰ ποτεῖται τοῦτο: ἢ δικαίους ἀρχόντας, πρέπει νὰ ἔχη τὸ ἔθνος ἢ νὰ συναδικῆ μ' αὐτοὺς: μέσον τούτου δὲν δίδεται.»

τὴν βῆσιν ταύτην ἐνοστιμεῦετο καθ' ὑπερβολὴν ὁ δόκτωρ μου, διότι τὴν ἐπανελάμβανε πολλακτικῶς: ἀρ' ὅσον δὲ ἐδυνήθη νὰ συμπεράνω, φαίνεται ἔτι ἐνοστιμεῦετο καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ πολλακτικῶς, (μὴ θέλων βέβαια νὰ ψεύσῃ τὸν διδάσκαλόν του,) τὸν δεύτερον δὲρον τοῦ ἀγαπητοῦ του ἐκείνου ἀξιώματος.

Ἡ τυχαία διαμονή μου εἰς τὴν Ἰωνίαν, συνεπλήρωσε τὰς περὶ τῆς λεγομένης ἐλευθερίας ιδέας μου. Ἐπιθὰς δὲ εἰς τὸ ἀτμόπλοῖον, ἄς τε νάξω, εἶπον, καὶ τὸν κοινοῦτον αὐτῶν τῶν ἐλευθέρων γαιῶν ἀπὸ τῶν βεβήλων καὶ δεσποτικῶν ποδῶν μου, ἢ μάλλον, ἄς προσφέρω θυσίαν εἰς τὸν ἀγῶνὴ τοῦ Ποσειδῶνος βω-

Καφετεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ρῶτι δὲ ὡς ἀμοιβὴν τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς πολλοὶ
καὶ ἐκ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος γονέων,
ἀναθέτουσιν εἰς τὰς φροντίδας αὐτῶν τὰ τέκνα των.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς κόρη.

Εἰς τὴν Φρυγίαν ἄλλοτε
Ἦ κόρη τοῦ Τανταίου
Μορφήν καὶ σχῆμα ἔλαβε
Τῆς πέτρας τῆς ἀλάλου.
Καὶ γελιδῶν ἐπέτασε
Δειλὴ καὶ φοβισμένη,
Ἦ κόρη τοῦ Πανδίωνος
Ποτὲ διωκομένη.
Ἐγὼ δ' ἄς ἤμην κάτοπτρον,
Νὰ στρέφῃς νὰ σὲ βλέπω
Ἐγὼ ἄς ἤμην φόρεμα.
Τοὺς ὤμους σου νὰ σκέπω.
Ἄς ἤμην ὕδωρ, νὰ πιπτα.
Τὰς θείας παρειάς σου
Ἄς ἤμην μύρον, νὰ λείπρα
Τ' ἀστράπτοντα μαλλιά σου.
Τανία εἰς τὰ στήθη σου,
Ν' ἀκούω τοὺς παλμούς σου,
Καὶ λάμπων μαργαρίτης σου.
Τριγύρω τοῦ λαιμοῦ σου.
Ἄς ἤμην τέλος, κόρη μου,
Ἄς ἤμην σάνδαλόν σου,
Νὰ μὲ πατοῦν τὰ δάκτυλα
Κ' αἰ πτέρναι τῶν ποδῶν σου.
Σοφ. Κ. Καρύδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο ΠΟΛΥΓΥΝΑΙΟΣ. Εἰς πόλιν τινα τῆς Πενσυλ
βανίας, ἐν τῇ Ἀρκτῶν Ἀμερικῇ, ἐν παλαιῷ τινι
νεκροταφείῳ, σώζονται ἐπτά μνήματα, κείμενα τὸ
ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου, καὶ καλύπτοντα τοὺς νεκροὺς
τοῦ ἐντίμου Ναθαναὴλ Θούρστων, καὶ τῶν ἐξ συζύ-
γων του, ἀποθανόντων κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

1. Κυρία Βόστου Θούρστων, μεταστᾶσα τοῦ βίου
τούτου τὴν 25 Νοεμβρ. 1790, κατὰ τὸ 34 ἔτος τῆς
ἡλικίας της.
2. Κυρία Μάρθα Θούρστων, ἀποβίωσασα τὴν 12.
Μαΐου 1799, κατὰ τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας της.
3. Κυρία Ἰλδα Θούρστων, ἀποθανοῦσα εἰκοσιτε-
τραετῆς τὴν 8 Νοεμβρ. 1801.
4. Κυρία Κλαρίσσα Θούρστων, ἀποθανοῦσα 36 ἐ-
τῶν τὴν 14 Νοεμβρ. 1803.
5. Κυρία Μάρθα Θούρστων, ἀποθανοῦσα εἰκοσιπεν-
ταετῆς τὴν 30 Ἰουλίου 1804.
6. Κυρία Μαρία Θούρστων, ἀποθανοῦσα 27 ἐτῶν
τὴν 3. Μαρτίου 1808.

Τελευταῖον φαίνεται καὶ τοῦ ἐντίμου Κ. Ναθα-
ναὴλ ὁ τάφος, ἀποθανόντος τὴν 21 Νοεμβρ. 1811,
εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν. Ἦ πέμπτη σύζυγός του, ἡ Μάρ-
θα, ὑπανδρεύθη τὸν Θούρστων, καὶ ἀπεβίωσεν ἐντὸς
ἐννέα μηνῶν μετὰ τὸν θάνατον τῆς προκατόχου της.
Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι, ὅσα ἀπέθνησκον

αἱ σύζυγοι τοῦ μακαρίου ἐκείνου Ναθαναὴλ, τὸσῶ αὐτὸς
ἐφιλοτιμείτο, (πρὸς τιμὴν βεβαίως τῆς μνήμης τῶν
ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει.) νὰ νυμφεύεται νεωτέρας.

Αἱ ἀναξυρίδες τοῦ ΔΟΥΚΟΣ ΟΥΕΛΙΓ-
ΚΤΩΝΟΣ. Περιεργός τις καὶ πόλλα ἀστεία κωμω-
δία διεδραματίσθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, τῆς ὁποίας
τὰ πρόσωπα ἦσαν ὁ ἀρχιστράτηγος Ουέλιγκτων, ὁ
ἀρχιεπίσκοπος Λονδίνου, καὶ κυρία τις ὀνομαστὴ διὰ
τὰ συγγράμματά της, ἡ βοτανολόγος London. Περι-
γουμενὴ πρό τινας κχιροῦ εἰς Ἀγγλίαν χάριν ἐπιστη-
μονικῶν παρατηρήσεων, καὶ φθάσασα εἰς μέρος ὅπου
ὁ δούξ Ουέλιγκτων ἔχει περιφημον δάσος δρυῶν (bee-
ches), ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν παρακαλοῦσα
νὰ τῇ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτάς. Ὁ δούξ, λα-
βὼν τὴν ἐπιστολὴν, προσήρμισεν ἀμέσως τὰ διοπτρά
του ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ ἀναγγούς τὴν ὑπο-
γραφήν, « C. J. London, » ἐνόμισεν ὅτι αὐτὴ ἀνή-
κεν εἰς τὸν Charles-James ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Λον-
δίνου. Ἦ ὑπόθεσις δὲ αὕτη ἦτον τὸσῶ μάλλον φυσικῇ,
καθόσον οἱ χαρακτηριστοὶ ὁμοιάζον εἰς ἄκρον τοὺς τοῦ
μητροπολίτου, ὅστι: συνειθίζει νὰ ὑπογράφεται πάν-
τοτε « C. J. London ». Παράδοξον δὲν ἐφάνη εἰς τὸν
δούκα ὅτι ὁ σεβασμιώτατος ἱεράρχης ἔγραψε πρὸς
αὐτὸν ἀλλὰ τί ἐπεθύμει; Ἀνέγνω ἐν τάχει τὴν ἐπιστο-
λὴν, καὶ ἶδεν ὅτι ὁ ἅγιος δεσπότης παρεκάλει νὰ τῷ ἐπι-
τραπῇ νὰ παρατηρήσῃ τὰς ἀναξυρίδας του. (breeches).
Εἶναι δύσκολον νὰ περιγράψωμεν τὸν θαυμασμὸν τὸν ὁ-
ποῖον ἠσθάνθη ὁ ἐνδοξος Στρατάρχης ὅταν ἶδε τὴν
περιεργὸν ταύτην αἴτησιν· νομίσας ὅμως ὅτι ἐπρό-
κειτο περὶ τῶν κλεινῶν ἀναξυρίδων τὰς ὁποίας ἐφόρει
εἰς Οὐατερλῶ, ἔσπευτε ν' ἀποστείλῃ αὐτάς πρὸς τὸν
πανιερώτατον.

Ὁ ἱεράρχης, λαβὼν αὐτάς, ἔμεινε πολὺ τοῦ δουκὸς
ἐκστατικώτερος· καὶ ὅσα ἐσκέπτετο περὶ τῆς παρα-
δόξου ταύτης ἀποστολῆς, τὸσῶ εὕρισκε πιθανὸν ὅτι
ἐβλάβησαν αἱ φρένες τοῦ ἐνδοξοῦ ἀρχιστρατάργου.
Ἀνέβη λοιπὸν ἀμέσως εἰς τὸ ὄχημά του, καὶ μετα-
βάς δρομικῶς εἰς τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν οἰκίαν, ἐκοι-
νοποίησε πρὸς αὐτὸν τὰς ὑποψίας του. Ἀλλὰ καὶ ὁ
δούξ Ουέλιγκτων, σκεπθεὶς ἐκτενέστερον περὶ τῆς πα-
ραδόξου αἰτήσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἐφθασεν εἰς τὸ
ἴδιον συμπέρασμα, ὅτι δηλαδὴ, διαταράχθησαν τοῦ
ἀγίου δεσπότη αἱ φρένες. Ἐθεώρησε λοιπὸν χρεὸς
του νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὸν πρωθυπουργόν
περὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως ἐνός τῶν πρώτων
ἀρχηγῶν τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Ὁ ἀρχιστράτη-
γος ἐφθασεν ἐγκαίρως, διότι ὁ λόρδος Ἰωάννης Ροσ-
σελ καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ νὰ ἐξηγή-
σωσι τὸ μυστήριον τῶν ἀναξυρίδων. Τέλος πάντων διε-
σκεδάσθησαν τὰ σκόπη, καὶ διευκρινίσθη τὸ πρᾶγμα.
Ἀναγνωσθεὶς μετὰ προσοχῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἀπε-
δείχθη ὅτι ἡ ὑπογραφή δὲν ἦτον τοῦ ἀρχιεπισκόπου·
ἀλλὰ τῆς κυρίας C. J. London, καὶ ὅτι δὲν ἐπρό-
κειτο περὶ τῶν ἀναξυρίδων ἀλλὰ περὶ τῶν δρυῶν τοῦ
εὐγενοῦς δουκὸς. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ
τοῦ προσεχοῦς ταχυδρόμου ἡ κυρία London ἔλαβεν
ἐπιστολὴν φιλοφρονεστάτην, δι' ἧς ἐδίδετο ἡ αἰτηθεῖ-
σα ἄδεια.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΓΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ. κ.τ.λ.

ὑπὸ Θεωρᾶ Ἰεφφερσῶνος,

ἀρχαίου προέδρου τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν.

Μεταφρασθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Θ. Ἐδικίδου.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Τυπογραφίας Κ. Ἀρτωριάδου, 1848.

Τιμᾶται δραχ. 2.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ

Ἡ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

ὑπὸ Ἰω. Ἀθωρασιάδου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Ἰ. Λαζαρίδου.

Πωλεῖται παρὰ τῷ Κ.Κ. Ἀρτωριάδῃ, δρ. 2 1/2.

Υπάρχει παρ' ἡμῖν ἐν σῶμα τῆς Βυζαντιδος, καλῶς δεδεμένον, εἰς 45 τόμους καὶ πωλεῖται διὰ δρα. 500, ἐνῶ ἡ συνήθης τιμὴ τῆς ὅλης συλλογῆς, ἀδέτου, εἶναι δρα. 7 50.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ, ἐκδ. Φριτζίου, ἐν Λειψία, 1838, δαπάναις Φ. Κελέρου, τιμᾶται τάλ. Πρωτ. 2. Γ. εἰς ἑκ σελ. 674. Εὑρίσκεται ἐνταῦθα ἐν ἀντίτιμον διὰ δρα. 6.
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ὑπὸ Jakobits, ἐκδοσις λαμπροτάτη μὲ σχολία καὶ πίνακ. 4 Τόμοι εἰς 8ον, ἐν Λειψία, 1836—1841, τύποις Winter τιμᾶται τάλ. 12.

Εὑρίσκεται παρ' ἡμῖν ἐν ἀντίτυπον δεδεμένον διὰ δρα. 36.

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κατὰ τὸν μεσαιῶνα ὑπὸ Grafenham. Τ. 3. ἐν Βόνη, τύποις Weber διὰ δρα. 38.

ΣΕΞΤΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΠΥΡΡΩΝΕΙΟΙ ἐντυπώταις, ὑπὸ Βεκκέρου. Τ. I. Βερολίω 1838 τύποις Ρεϊμέρου, τιμᾶται τάλ 4 ἤτοι δρα. 18.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ ΑΒΔΗΡΙΤΟΥ Fragmenta ὑπὸ Μουλαχίου, Τ. I. Βερολίω, τύποις Besser 1843 τιμᾶται δρα. 9

Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ἐπισκόπου Λουγδύνου τὰ σωζόμενα. Ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως βιβλία πέντε. Ὑπὸ Ἀδόλφου Στιέρεν Τ. I. μέρος 1 καὶ 2. Τ. 2 μέρος 1 καὶ 2 Τύποις weigel.

Εὑρίσκεται παρ' ἡμῖν ἐν σῶμα, τιμῶμ. δρα. 40.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ. Τ. I. περιέχων τὴν ῥητορικὴν, τὴν ποιητικὴν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὸ ὄργανον σελ 1—156 Ἐκδ. Παρισίων. Ἰστογρ. Διδότου 1848 φρ. 16.

ΔΙΩΝΟΣ ΚΑΣΣΙΟΥ, ἱστορία Ββλοι ὄγδοῦντα ὑπὸ Ἐμ. Βεκκέρου Τ. I. καὶ 2 τιμ. δρα. 30.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ. ὑπὸ I. O. Schneider. Τ. τρίτος περιέχων Ξενοφώντος Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλία ἑπτὰ σελ. 592 Τύποις Hahu ἐν Λειψία δρα. 8.

Totius Latinitatis Lexicon consilio et cura Jacobi Faciolati opera et studio Aegidii Forcellini. Τομ. 4 ἐκδοσις Λειψίας εἰς 4ον μεγάλον.

Υπάρχει παρ' ἡμῖν ἐν ἀντίτυπον κατ' ὄρας δεδεμένον τιμ. δρα. 70.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ ΔΕΙΗΝΟΣΟΦΙΣΤΑΙ. Ἐκδοσις 1 Schwaigaeustu μὲ σχολία καὶ σημειώσεις. 1806—1815 Τομ. 14.

Εὑρίσκεται παρ' ἡμῖν ἐν ἀντίτυπον τιμ. δρα. 90.